

Pacific Herald.

Før haldet. The Lutheran University Herald.

No. 14

Parkland, Wash. 9. April. 1895.

5te Aarg.

Et Ord i rette Tid.

I Luth. Kirket. af Th. K. indsendt af
T. C. S.

Skulde vi være Tolk for den Temning, som er sterkest raadende inden de kirkelige Kredse i vojt Land, (Norge) maatte det vistnok være en Klagesang, vi maatte ifstemme. Thi det, som mest høres fra disse Kredse nuværtiden, er Klage, — Klage over Fritskenkiet og Frafaldet og Ugudeligheden og Selvtvæsenet og Utirkeligheden og Ligegyldigheden for den rene Lære og Kirkelystelsen og Skoleloven og Fremtidsudsigterne etc. etc. Der lages i Prædikener og Opbyggelsen og kirkelige Foredrag og Diskussioner og Opfarter og Skrifster. Det holder paa at blive en staaende Talemaade, at „Dagene er onde,” „Tiderne er trange” etc. Denne Talemaade fremføres ganske vist ofte saaledes, at man føler et for Guds Rige varmt følende Hjertes øengstelige Banken gjennem den, men ofte har man ogsaa en Fornemmelse af at den holder paa at dele alle staaende Talemaaders Lod at blive benyttet som Decoration, uden at der egentlig menes saameget med det, som siges. Hvorum Altting er, saa begynder denne Klage over Tiderne nu at blive altfor almindelig; den tiltrænger Berigtigelse.

Det er ikke godt, at det, som sterkest lyder ud af Herrens Menighed, er Klage og etter Klage. Det er ikke Tegn paa Sundhed, men paa Sygdom. Hvor Livet pulserer frist og fundt, der klynger og klager man ikke, selv om ikke altting er, som man kunde ønske det; man arbeider, og man hjæmper, men man syter ikke. Hvor der høres Syt og Klage, der er noget sygt; er det ikke Kroppen, som er syg, saa er det Sjælen, som er det; den er syg paa Mod og Livsluft. De sterke, monotone og stereotypiske Klageraab, som nuomstunder høres fra Kirkenes Venner, tyder paa, at deres eget aandelige Liv lidet af Sygelighed. Lad os da klage der over; lad os, før vi anklager Tiden, anklage os selv og behjende; vi er nogle velle Uslinger, som ikke er den Tids Krav voksnede, som vi lever i. Paa Verden gjør en slig klagede Kristendom et ubeldigt Syndtræft, især paa Ungdommen. Den staar der fuld af Mod og Livsluft, greben af Tidens Tanker, saaledes som den livsfrieste Ungdom altid er det. Og saa hører den fra Kirkenes Maend disse evindelige Klageraab over Tiden. Hvad underligt er der da i, at den vender sig bort fra Kirken enten til Vantroen, der overalt ved at slutte Pagt med Tidens Tanker og Ideer, eller til de sekteriske Retninger, der frist og freidig seiler med alle Seil oppe. Fremtiden hører Ungdommen til, og Ungdommen er altid der, hvor Modet og Livslisten findes. Dengang Kristendommen traadte frem paa Verdens Skueplads, var ogsaa Dagene onde. Den gamle Verden holdt paa at synke i Grus; alt var i Oplysning; Edderne var forfarde-lige, Fremtidsudsigterne myttlere, end

de nogensinde har været. Men iste traadte de Kristne frem med Syt og Klager; det overlod de til Hedningerne.

Vi har lidet at klage over. Tiderne er alvorlige; de stiller sine Krav til alle mæsterlig til de Kristne, allermest til Kirkens ejere. De rolige Tider er ulige lettere; deres Krav er lettere at tilfredsstille; men saa er det sandelig ogsaa lettere at sovne ind i dem. Lad os ikke klage over, at Tiden falder os til at iføre os Guds fulde Rustning, legge Værerne ud og sætte alle Kæster ind. Ikke klage, men handle, hjæmpe. Det, der spørges efter, er Tro, og det en Tro, der ikke hænger i Skifte og Former, thi Skifte og Formerne vil i en Overgangstid let briste, og dermed brister og saa den Tro, som er knyttet til dem; men en Tro, som fast og sterk har grebet om det, der er det centrale og evige uforanderlige, Kristus selv, den forsættes og gjenopstandne. Det var Troen paa den levende Frelser, der gjorde Oldkirvens Kristne seiersstre og glade. Hvad skulde ogsaa de have at frygte og klage over, der eier en levende Frelser i sin Midte? Med ham er Seirens os vis. Saa voere da Fremtiden vist, ikke til Klage, men til seiersstærk Kamp og freidigt Arbeide for at bygge den Kirke, der „staar, om end Taarnene falde”!

Tjenerens Gjerning.

Af en Prediken ved en Præstekonferents.

Hvor nogen tid siden sagde en Broder til mig for ramme Alvor: „Det er lige saa latterlig en Ting at sige til en død Synder: „Bliv levende,” som at svinge et Lommeklæde over en Grav og saa vente, at den døde staar op.” Jeg saa ham ind i Ansigtet og sagde til ham: „Min Broder, jeg venter ikke, at De skal udrette det, som Gud ikke har sendt Dem for at udrette, og det er aabenbart, at Gud ikke har sendt Dem for at tale til de døde Syndere. Lad derfor os gjøre det, som Herren har sendt dertil.”

Da Ezechiel gik ud for at tale til de døde Ben i Dalen, fandt en eller anden have sagt: „Hvor er disse Tilhørere?” „Derborte i Dalen!” „Rovel, der er nok af døde Ben, men Binden har torret dem, og Solen har brændt dem, saa de ere blege som Kridt. Kan disse torre Ben blive levende?” „Ja,” siger Ezechiel, „det kan de.” „Hvad vil Du da gjøre ved dem?” „Jeg vil giv og byde dem at leve.” „Det er jo latterligt at byde døde Ben at blive levende.” „Ja, det ses underligt ud for dig, Fordi Du har ingen Tro til Guds Kraft; men jeg har denne Tro, og Gud har sendt mig for at sige til dem: „I skulle blive levende.”

Og Ezechiel talte, og de tørre Ben føjede sig sammen, og der kom Kjæd paa dem, og Ezechiel udraabte i Herrens Navn: Kom du Land fra de fire Vejr og aand paa disse Djællagrene, at de blive levende. Da faldtes Dalen med levende Mennesker.

Vi ville aldrig kunne gjøre vor Gjer-

ning i Guds Rige, hvis vi ikke følge Ezechuels Eksempl. Man kan være Preest for en Menighed, der bygges op ved aandeligt Tyveri og stjæle væste Mennesker fra andre Menigheder, mens dens man ikke selv væller nogen. Gud forbryde, at jeg skulle være Preest paa den Maade. Jeg vilde hellere prædike for de mest udvidende og forkomne Mennesker og bringe dem til Jesus og lade hvem der vil løbe af med dem, end løbe af Mod fra saadanne, der ere Sjælvindere, og endda smigre mig med, at jeg gjorde en god Gjerning.

Vi maa huske paa, at Syndere behøve, at vi tidlig og sildt trænge ind paa dem ja nøde dem, thi de ere ingenlunde tilbøjelige til at tro, hvad vi fortælle dem om den Fare de frøve i, eller om den Frelse, der er beredt for dem. De lege med Død, Hervede og Evigheden; intet Under, at vi saa vanskeligt kunne gjøre Indtryk paa saadanne overslafslige Mennesker. Der er tillige saa mange Baand, der binde Synderen til hans Synder. Vanens Magt er saa stor. Blodets Baand er stærkt; naar han vil undfly den kommende Brede, er der maaesse en Hustru, en Kjæreste, et Barn, der holder ham tilbage. Satan selv ser det som sin fornemste Opgave at holde Mennesker tilbage; han har mange Snarer men ingen farligere end Øpsættelse. Han ønsker ingenlunde, at Mennesker skulle erklaere sig for at være vantrø, han vil helst, at de ikke i nogen Henseende skulle være afgjorte; blot de ville sige: „Med Tiden skulle vi nok omvende os,” — da ere de hans Folk.

Dersor er det nødvendigt, at vi i vore Dage ikke alene prædile Evangeliet, men at vi ogsaa trænge ind paa Mennesker i hellig Alvor, overtale dem og nøde dem til en Afgjørelse ved Guds Hånds Kraft.

Jeg er bange for, at mange af os kristne i Stedet for at nøde Syndere til at modtage Livets Gave befæste dem i deres Synder ved vort Eksempl. Det var Guds Klage over Israels Folk, at det ved sine Syndere befæstede Hedningerne i deres Synder. Og jeg frygter for, at Kristi Ridner ogsaa ofte befæste Syndere i deres Synder ved den Bei, som de forkynde. Jeg ved, at jeg selv ofte har seiset i min Tale til Mennesker, og nu og da, riber jeg mig selv i det.

En Mand, som jeg mange Gange havde talst med om Frelsens Bei, sad i min Stue, og efterat jeg atter havde vidnet for ham om Frelsen, sagde han: „Bil De bede for mig?” Han blev meget overrasket, da jeg sagde til ham: „Nei, det vil jeg ikke.” Han udbrugt: „Men hvorfor ikke? „Nei, jeg vil ikke mere bede for Dem. Gud har vist Dem Frelsens Bei; tro paa den Herre Kristus, og De skal blive frelst. Hvad vil De, at jeg skal bede Gud om for Dem? At han skal give Dem et andet Evangelium! Eller at han skal frelse Dem, uden at De tror dette Evangelium? Jeg vil ikke bede Gud om at gjøre mere for Dem. Tro ham der, hvor De un-

staar!” Jeg saa paa ham et Minut; da sagde han: „Fortæl mig endnu engang hvad det er at tro.” Jeg fortalte da om Kristus, der blev en Fortonning for vores Syndere, at han var værd at stole paa, og at hver den, der satte sin Lid til ham, skulde blive frelst. Han saa paa mig. „Jeg tror paa ham, men hvorledes kan jeg vide, at jeg er frelst?” Jeg tog Bibelen og viste ham Ordet: Hvo som tror paa ham, dømmes ikke. „Her er Guds Vidnesbyrd og Guds Garanti; hvis dette ikke tilfredsstiller Dem, saa troer De ham jo slet ikke.” „Oh’ nu ser jeg det, og nu tør jeg tro det.” „Da er De et frelst Menneske efter Kristens Vidnesbyrd.” Jeg saa hans Ansigt opflares i et Nu, og vi faldt paa vores Kne for at præse Gud. C. H. Spurgeon efter All.

Se det Guds Lam!

In følgende Dag saa Johannes Deus komme til sig og siger: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd! (Johs. 1, 29.)

Det er nu Fastetiden. Vi ser etter Bislet af Kristi kampfulde Liv, hans lidende Marterslukelse, hans blodige Korsgang. Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd! Det er Overstristen over Fastetiden, det er Evangelists Maab til os alle, særlig fra Fastelavns Søndag til Korsets Paaske. Stands, du Guds Menighed! stands, du frelselystne og du forvildede Sjæl! og lad dit Blit falde usvændt paa din Frelser og se den Kjærlighed, som kjemper, som lidet, som giver Livet hen for dig i den forsmædelige Korsdød paa Golgatha! Ja, det er for dig og mig, at Jesus er kommet for at leve, side, dø og opstaa fra de Døde.

Jeg og du er Maasag bleven,
At Guds egen elste
Blev fra Livets Land bort reven,
I til at være Sonings Bon;
Thi for vores Syndere kom
Over os Guds Bredes Dom,
Men Guds Bon gif hen at lide,
For vor Salighed at stride.

Er dette dit Kjærligheds Sang? Er du fuld af Tak og Pris til din Frelser, som har elset dig saa usigelig høit, som har frelst dig fra Syndens og Dødens Magt, fra Djævelens Bold og fra Hervedes Mædler? O, det er med et Kjært fuld af tilbedelse, af Glæde og Fred, at Djæveren Johannes udraaber til de to Disciple, der just var i hans Nærhed, da Frelseren kom andrende der i Jordandalen: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!“ De ble af grebne af Ordets Magt, de ble bundne for Lammet og ble frelste. Maatte det ogsaa gribe os!

Altcaa, høre Læser, for Johannes er Kristus det ægte, rette, sande Paaskelam og Offerlam. Nu er han kommen den forhættede Frelser, det ventede Lam. Ja Kristus er Guds Lam, det af Gud gi ne og bestemte Lam. Thi saa har Gud elset Verden,

at han har givet sin Søn, den ene baarne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortæs, men have et evigt Liv. (Joh. 3, 16). Gud har udset sig dette Lov til Verdens Forsoning. O, ubegribelige Kjærlighed! Er Jesus Kristus Guds Lam, udset, givet af Gud til at sone for den syndige, faldne Menneskeslægt, ja også vi bestrakte ham som den rette Frelser. Har Gud udset sig dette Offerlam, da kan vi være visse paa, at Frelsens Værk vil blive antaget af ham, da vil Gønnens Forsonergjerning være fuldkommen tilstrækkelig til vor Forligelse med Gud, vor Frelse fra Synden og Verdens Magt. Vil nogen forlæste dette Offerlam, som Gud selv har givet, saa er han redningsløst fortabt i al Ewig-hed. Ingen Frelse for Sondere uden ved Guds Lov, der har højt os til Gud med sit Blod. Glæd dig, du troende Sjæl, som ved, at Jesus kan fuldkommen gjøre dem salige, som kommer til Gud ved ham. (Hebr. 7, 25.) Oliv aldeig træt at betragte Jesus som Guds Lam hold altid fast ved den Sandhed, at Jesus er sendt af Gud, og naar du forslader dig paa hans Forsonergjerning, naar du af Hjertet tror paa ham, saa er du frelst ved ham, frelst fra Verden, fra Syndens Magt, fra Dødens Frygt og bemaadet, velsignet i Kristus.

Kristus er det sonende Offerlam, han bærer al Synd, alle Menneskers Syndestykke, Israels som Hebræernes,

Jesus er syndestri, han er for sin Person

ganske hellig, uden Styk, ubesmittet,

adslitt fra Sondere, opfojet over Himmelene", siger Hebræerbrevets Forfatter. (Kap. 7, 26).

Og dog har han bæret

Synd paa sit Legeme paa Træet!

(1. Petr. 2, 24). Hvis Synd? Vor

Synd, siger Kristen. Herren

lod alles vore Misgjerninger

at ramme ham, siger Profeten

(Jesajaas 53, 6) og Straffen laa paa

ham. (Vers 5). Ogsaa Paulus taler

om Kristi stedsfortrædende Forsoner-

gjerning: Han blev given hen for

vore Overtrædelse og opreist

for vor Retfærdiggjørelse.

(Rom. 4, 25). Og ligesaa siger

Apostelen til Menigheden i Korinth.

Thi den, som ikke vidste af

Synd, har han gjort til Synd

for os, for at vi skulle i ham

vorde retfærdige for Gud.

(2. Kor. 5, 21). Her ser vi klart,

at Jesus Kristus er Menneskeslægtens

stedsfortrædende Forsoner, den Retfærdige

lige Lider og Dør for Uretfærdige, den

hellige Guds Son for vanhellige Sondere.

Bed Kristus som Guds Lam stal alle

troende Sjæle dinne Sejr. Den frelse

Store i det nye Jerusalem vil i Ewig-

hed præse Guds Lammet, som med sit

Blod har højt den til Gud af alle

Gammer og Tungeaal og Folk og

Slægter. (Aab. 5, 9). Deres Sejr er

dundet ved Lammet, altsaa ikke ved

verdædig Magt eller ved stærkende

Væben, men ved et Lamms uslydige

Udelse og vredende Taalnugighed!

Saa raaber jeg da med Johannes til alle dette Blads læsere: Et det

Guds Lam, som bærer Verdens Synd!

Fa, Syndet! Ja paa Lammet, ikke med

Gammelets spottende Smil, ej hel-

ler med Jerusalems Østres uslydige

Udelse, nedlidende Taarelik, men

med Sønderindens og Peter's

bodstevige Hjertepraab og Trævill!

Hjender du dig virkelig som en fortædte Synd? Ser du dit Hjertes Fordævelse, ser du dit Hjerte syndbesmitten, urent, ulægeligt? Er du missornet med dine Bedringsforsøg, med din Anger, din Sønderlauselse? Er du endog bedrøvet over, at din Bedrøvelse over Synden, over din Utaknemmelighed og din Vantrø ille er dyb nok, ikke sand og opriglig nok? O, da behøver juft du at betragte Guds Lam, der sonende gav Livet hen paa Nørsets Offeralter for al din Hjertes Fordævelse og Vanart, for al din Synd. Al, se dog, at ogsaa din Synd har Jesus bæret og borttaget. Du har Lov at tro det. Set din Lid, din faste Fortræning til dette Johannes' Bidnesbyrd om Lammet, som bærer Verdens Synd. Dets Blod renser fra al Synd, ogsaa fra din Synd.

Og har du, kjære Læser, forstengt set med Troens Blid paa Lammet og din Sjæl er blevet frelst, din Syndestykke borttaget, o, saa se daglig efter og efter paa Jesus, din Frelser. Følg Lammet, hvor det gaar! Og, du uobdært i eSynder, du stuelystne Sjæl, se ogsaa du paa Lammet, fast dig ned for Jesus med alle dine Overtrædelse og Forhåmmelser og træd ikke Guds-sønnens Offerblod under dine Fødder, men lad en Draabe deraf falde ned i din Sjæl, lad det tvætte dig fra dine Synder! Da bliver ogsaa du værdig til Lammet's Bryllups Radver! Amen. (Efter „Den gode Hyrde".)

En Røst fra Moderkirken.

Past. Chr. Hviindahl, Sogneprest i Drammen, Norge, skriver et Privatsbrev:

"Jeg faar regelmæssig „Amerika" og „Ev. luth. Kirketidende," saa jeg er „posted" i alt, hvad der foregaar i det store Vesten. Og til har jeg Amedding til at gjøre Synoden en Ejendom. Mortensen og jeg virker lidt for Utahmissionen, og vi stræber ogsaa at anbefale Emigrantmissionen i N. Y. Vi mindes fremdeles med Kjærlighed vores amerikanske Venner, men jeg har intet

haab om mere at faa se eber i denne Verden, hvis I ikke kommer til Norge paa Besøg. Alt er saa ganske forandret her, siden I opholdt eder i Christiania, og Forandringen er i det Hele ikke til det Bedre. Men meget godt er ogsaa fremme, og der arbeides med Kraft fra de Troendes Side, især i Indremissionen med dens forstættelige Virksomheder.

Interessen for Hedningemissionen er ogsaa god, især naar man ser hen til, at der paa Grund af Splittelsen og Separatismen arbeides for saamange Missioner.

Vi har med megen Interesse hørt i sin Lid hædre om ejers Arbeide i Wittenbergs bog siden om Virksomheden ved Stillehavskysten. Det er et godt Bidningsbyrd om Synodens Lovelråd, at I har funnet reise Pacific University. Hils Hæstad fra mig og frember vor Beferkning til ham i Rådledning af det Døds, som der er udsett. Da jeg fra 1871—75 var omrent den eneste norske Prest ved Borger, dyrmed vi ikke om en saadan Fremgang. —

Send mig et No. af Pacific Herald!"

At faste Guds paa andre, naar noget tilhængende mistiller, eller at fremhæve sig selv som en meget medvirkende Marsk, naar alt gaar vel, gør altid et hærligt Indtrykt.

Forskjelligt.

Den lutheriske Kirke i Sverige har 1 Evkebiskop og 11 Bisstopper. Norge har 6 Bisstopper, Danmark 6 og Finland 1 Evkebiskop og 2 Bisstopper.

Den mest lovende Missionærskab er Afrika. I Westafrika er nu i alt 103 hvide Missionærer, 146 indfødte Preddikanter og 100,000 vigne Kristne samt 15,000 Skolebørn. I Sydafrika: 465 hvide Missionærer, 91 indfødte Preddikanter, 345,000 vigne Kristne og 72,000 Skolebørn. I Østafrika: 100 hvide Missionærer, 5500 vigne indfødte Kristne og 2000 Skolebørn. Paa Den Madagaskar, som regnes til Afrika, er 68 hvide Missionærer, 859 indfødte Preddikanter, 327,000 vigne indfødte Kristne og 135,000 Skolebørn.

Jøderne tænke stærkt paa at oprette et hebraisk Universitet i Jerusalem. En russisk Jøde har allerede støtten, store Summer, og en Forening i Heidelberg har støtten sin Formue.

(All.)

— Methodisbladet, *The Western Christian Advocate*, skriver om Tilstanden i sit Samfund følgende: „Mange af vores Menigheder bygges op som i slæbelige Foreninger. Medlemstab ses for at faa bedre Udsigter til Fremgang i Selstabet, i Forretningen, i Politiken, Gudstjenesten misbruges til at gjøre Parade af de nyeste Moder og fineste Klæder. Menighedens Embedsmænd kan sees i Logerne, paa Theatret og Operahuset. Medlemmerne besøger alslags verdslige Underholdninger. Forstjernen mellem Kirke-medlemmer og Verdensbørn er saa ubetydelig, at Folk smiler, naar man opfordrer dem til at slutte sig til Menigheden. Skulde Ordlyden af vores Regler med Hensyn til Kirketugt gjenemføres, vilde vort Medlemstal i et enestie Nor formindstes til det halve af, hvad det nu er, vores moderne Kirker maatte lukkes aldeles, og mange af vores Prester vilde ikke kunde holde sig."

■ "Red River Tidende."

Prostitutionen i Njøben-havn. Til Landsbygningets Behandling af det nu vedtagne Lovforslag om denne Sag var der indkommen Adresser med indtrængende Anmodning om Utugtshusenes fuldstændige Øphævelse fra Bisstop Fog, tiltraadt af Njøbenhavns Præstekonvent, fra Kristelig Forening for unge Mænd, fra Skolebestyrerforening, fra Njøbenhavns Grundeiersforening, der klager over, at Ejendommene forringes i Prism i disse Gader, og fra 21 Officerer i Hæren og Flåden, som klager over den fortrævelige Indflydelse, de udøver paa Soldaterne. Denne Gang manedes him et lille Skridt fremad; men saa vægtige og forstærkede Sjællamer kom disse borgere for at den offentlige Mening ikke skulle sig tilstaa. Ær de offentlige Utugtshuse ere helt afskaffede. (All.)

Binter termina

Sutter Esdag den 9de Mar. Slinningsfesten bliver holdt om Aftenen. Underholdningen vil bestaa i Musik, Sang, Taler osv. Alle Øhagens Børn er venligst indbudne.

Børderminen begyndes Thorødagen efter Bølle, Kløften 9. Formid dag og 1st efter Bestemmelsen varet til Slutningen af Mai.

Dr. C. Duehl er vendt tilbage fra en behagelig Tur til California. Doktoren siger, at han nu er fuldt forvist om, at Tacoma er det bedste Sted paa Østen. Der var iført 20,000 arbejdslige Mand i San Francisco alene, og en Masse Mennesker led virkelig Lid paa det Allersvendigste til Livets Ophold. Tac. Tid.

Concert.

Den i forrige Sommer holdte koncert blev afholdt iaaarstesten den 5te Mars, i Universitetets store Sal. Programmet blev udført paa en fortræffelig Maade, saa at vist ingen angrede paa at have været der. En, som burde forståa sig lidt paa Musik, skal endog have sagt, at hvis man kunne præstere noget Saabant i et af Byens Theatre, saa vilde man paa en Aften tage ind \$200. Lignende Præmier høres fra Flere. Concerten var desværre ikke saa godt besøgt, som den burde have været; dette kom vel dels af, at Folk ikke rigtig havde faaet ind i Hovedet, hvad det var, som skulle komme frem iaaarstesten og dels af den almindelige Pengemangel.

Nu, dette er endnu bare en Begyndelse, men det viser baade, at der er musikaliske Kræfter her i Parkland og iillige en Læser, som kan finde disse og sætte dem til at gjøre noget. Saavidt vi ved, var det bare Parklandinger, som deltog i Concerten iaaarstesten, undtagen Prof. Olof Bull fra Tacoma, som figes at være Byens bedste Biolinist.

Geg ikke Hindringer i veien for et Menneskes Frelse!

Paa et Sted i Westfalen var der for nogen Tid siden en Mand, som under Ordets Hørelse blev valgt til alvorlig Vejmhør for Sjælens Frelse. Han lunde ikke lade det være at komme og høre, så snart Prædikenen altid var for ham som et Hammer slag. Hans Glechte og Venner lo af ham og forsøgte ved mange Over talelse midler at hindre ham fra at komme til Guds Hu. De lunde ikke fordrage, at han gif og hørte den forhadte Præst. Sjælt han før havde været en Slave af Drif og hadde en stærklig Færdighed i at bande, men derimod nu, da han havde begyndt at høre Guds Ord, var blevet ødelagt og forstyrret, saa foretrak de dog hans Druckenstab fremfor hans Gang til Kirken. En bitter Anger greb dem senere. Thi han vendte tilbage til det gaulske Sydland og blev etter en stor Lastens Slave. Til sidst, da han holdt paa at gaa til grunde paa Syndens Bei, begyndte de at jætte, at han altid ville gaa til Ordets Hørelse, even nu var det forsent, han vilde ikke gaa, maaeste vovede han det ikke. Forfærdelige Samvittigheds Bebrede greb ham og under deres stigende Magt gil han ei Dag hen og drobte sig selv. Først levde han et Skadeliv og satte han sin Lid med en Synd!"

Tager der iagt, I, som harer Evangeliet, I som ler over andre Menneskers kristelige Overbevisning! Og naar denne Evangelium beviser sin Kraft paa et Menneske iblandt eders Omgangs-freds, saa gaar I fra Mælkens Hjælps Grindes, saa udæernes I gæbstikkelig til Øjeblikkens Advokater og staar op og strider mod Gud og hans hellige Ord. Be eder I, som bruger eders Vid og eders Indflydelse

til at hindre Sandheden fra at seire over Vægten, til at holde tilbage hos eder det Menneske, der vil omvende sig og blive et Guds Barn. Hvilen Straf! Hvilen Dom nedfalder I ikke over eders Hoveder! "Selv gaa I ikke ind i Himmeriges Rige og dem, som villegaa ind, til lade I ikke at gaa ind", siger Frelseren. (Mat. 23 13)

Bed for dit Barn!

"En retsædigs Øsn formaar meget, naar den er alvorlig." En Fader tog engang sin lille nyfødte Søn paa sine Arme, bar ham ind i sit Arbejdsværelse, sadt paa sine Kne, fremstillede ham for Herren og nedkalde hans Raade over ham. Denne Barnets højtidelige Indvielse blev stadsfæstet i Himmelens. Han volgte op til en udmarket og begavet Evangelists Forkunder.

Paa Dødsleiet.

Mange tænke, at Omvendelse er noget, man kan gemme til sit Dødsleie. Djævelen hvisler: "Der er Tid nu, du maa en Gang til det, men ikke nu!" En Omvendelse paa Dødsleiet er et Offer til Gud ud af Djævelens Levninger. Der er kun en Omvendelse paa Dødsleiet fortalt os i Bibelen; det er Røveren paa Korset: "En for at ingen skal forlade, men kun en for at ingen skal bygge derpaa."

Bed for dit Barn!

"En retsædigs Øsn formaar meget, naar den er alvorlig." En Fader tog engang sin lille nyfødte Søn paa sine Arme, bar ham ind i sit Arbejdsværelse, sadt paa sine Kne, fremstillede ham for Herren og nedkalde hans Raade over ham. Denne Barnets højtidelige Indvielse blev stadsfæstet i Himmelens. Han volgte op til en udmarket og begavet Evangelists Forkunder.

Fra Sygesengen og Dødsleiet.

Da Tersteegen, den velsignede og ved sine Sange vel bekjendte Guds Mand, led meget, men taalmodig i sin sidste Sygdom, pleiede han at sige: "En Moder læder først af sit lille Barn, førend hun lægger det i Sengen. Saa gjør ogsaa den høje Gud det med mig." — Hans sidste Ord var: "Du fattige, uanselige Lazarus! Og dog slammer ikke de hellige Engle sig for at løste dig op."

Ogsaa blandt Videnskabsmænd har Jesus Disciple.

David Brewster (1808, 87 år gammel) var en saare lerd Videnskabsmand og en ydmig Jesu Discipel, der ikke slammende sig ved sin Tro, men frimodigt bekjendte Jesus for den lerde Verden. Naar han brugte Mikroskopet til Fotografie af Naturgenstande, kunde han faste sig tilbage i sin Venestol og adraade ned holdede Hænder: "Hjærte Gud, hjærte Gud! hvor vidunderligt er dit Værk!"

Bed holdende Opvækelse og Omvendelse.

Hvor Evangeliet ei bliver forsættet, men rent, lært og præbillet, der bliver bestandig, Sommer sommer Vinter, Gott opvalte og omvendte; der behøver man ei at vendte paa en stor overordentlig Opvækelse, men man har en det hele År: igjennem guaende Opvækelse og Omvendelse, en bestandig Væsen i Maaden; der tanker man ikke paa at offentliggøre det i Tidningerne, naar ubidver omvendt.

Fra Florida.

(Af Audubons Dagbog.)

Vi seilede opad St. Johns Floden i det østlige Florida. Tusinder af Alefrager bedækkede Vandfladen, medens utallige Fiskelrager kom flyvende ra sine fjerne Hjemsteder. Da yndig fuglesang havde valgt vor Opmærksomhed, gik vi i Land for at føge efter Øphavsmandene, og vi fikke hist og her nogle unge Ørne, bestemte for vort Spisekammer. Jeg sandt ikke Floden saa smuk som den flønne Ohio; thi dens Bredder vare paa mange Steder lave og simpige, hvilket imidlertid var til stor Glæde for de utallige Heirer, der yndefuldt spankede omkring paa dem, og for de høje Alligatorer, som lade og skumle dreve omkring i Vandflorpen. Bed at gaa opad en lidet Sideflod fangede vi en Mængde unge Exemplarer af de sidste for at gjøre Experimenter med dem. Endelig anlaede vi en Aften omtrent 100 Mile fra Flodmundingen. Endsligt det var i Februar Maaned, var det ganske varmt, og i Land stod Thermometret paa 26 Gr. Reaumur, det var der til saa taage, at, uagtet Floden neppe var en Mil oversover, lunde vi dog ikke se dens Bredder. De blinde Moskitos bedækkede enhver Gjenstand endog nebe i Rahytten, og disse Blageaander fandtes i en saa forbausende Mængde, at de mere end en Gang slukkede Lysene for mig, medens jeg sad og stod i min Dagbog, saa at jeg tilfist i Fortvivelse matte lække den, hvorved jeg imidlertid knuste mere end 100 af disse små Stakler mellem Bladene. Hvor stemme disse blinde Moskitos end ere, saa fikke de imidlertid ikke.

Medens vi den næste Morgen glede langsomt frem gjennem Vandet, saa vi en Seminole-Indianer nærmere sig i sin Kanoe. Skovens stakkels sorgmodige Søn havde tilbragt Natten med at fiske og Morgen med at slappe sig nogle af den sumpede Understovs herlige vilde fugle, og han kom nu ombord for at tilbyde os sin Gangst. O du stakkels Esterkommer af en gammel Stægt af sribaarne Jagere! Gid jeg kunde tilbage give dig din Fødselsrit, din naturlige Uafhængighed og alle de ædelmodige Følelser, som engang boede i dit hjelpe Bryst! Men den uigjenkaldelige Daad er fuldbragt, og jeg maa nu indskrænke mig til at beundre hans fuldest formede Stikkelse, medens han behændigt kaster sit Bytte ind paa Dællet. Man rakte ham en Belønning, og uden et Smil, en Voining eller noget somhelst andet Erkjendtlighedsstegn satte han af fra Skibet og ilede bort saa hurtigt som Bilen fra hans egen Rue.

Der fandtes en overordentlig Mængde Alligatorer i Floden, og overalt paa det mørke Vand stod Fiskehoveder, som de hørde snappet af. En Morgenstund saa jeg et øhre Exemplar ligge paa Flodbreden, og da jeg nogen gjerne vilde have sut i den for at gjøre en nyskægtig Tegning af dens Hoved, nærmede jeg mig forsigtigt, ledsgaget af mit Hjælper og to Matroser. Vi syrede paa illun saa Alens Uftand og sendte en Rase Blå ind i Siden paa den, saa at der fremkom et Hul, der var saa stort, at vi kunne lække en Haand ind i det. Den løstede langsomt Hovedet, trummede fig op ejer, aabnede sit vældige Gab, svigende halen frem og tilbage, reiste sig paa Benene, spandede redselshuldi og sadt om som døb. Min Hjælper

sprang i Land og greb trods min Advarsel sat om Dyrets Hale. Alligatoren voktede verbed af sin Bevidstlighed og slæbte sig med sine sidste Kræfter ned til Vandet, hvori den faldt med et tungt Bladst. Havde den forinden endnu en Gang svinget sit frigtselige Vaaben, vilde det have været ube med dens Angriber; men den gik heldigvis stille i sin Grav, hvor vi lode den blive, da Vandet var dybt.

Ledsgaget af en Mand og min Hund var jeg en Dag gaet i Land for at en Gjenvei at naa tilbage til St. Augustin. Vi vare endnu omtrent 18 Mili fra vort Maal, da Solen om Estermidagen fun havde et Par Timer tilbage af sin Bane, og vi skynde os derfor med at komme afted. Vi vare snart inde i en Maaletræs-Tælen. Jordbunden var jævn som et Gulv og vor Sti let at følge, da den gjennem Barraller havde været benyttet af Seminole-Indianerne. Rusten var stille, og nu og da træd vi paa en Bæk, ved hvilken vi slukkede vor Tørst, medens Magnolia og andre blomstrende Planter, der stode langs dens Bred, oplyede Skovens mørke Enghedsområdet. Solen gik ned bag en Sky, og Sydsol vindens, som var sprunget op, tubebe sorgeligt gjennem de høje Træer. Østerpaa laa et Lag af mørke Dunster, der efterhaanden høvede sig og snart bedækkede hele Himlen. Atmosfæren var hed og rykkende, saa vi følte, at et Uveir nærmede sig. Min Hund blev nu vor Beviser; de hvibe Pletter i dens Skind var det Eneste, som jeg kunde se i mørket, og ligesom om den viste, hvad Nytte den gjorde, holdt den sig tot foran os paa Stien. Den mørke Masse over vore Hoveder begyndte at udgyde tunge Draaber, et tykt uigjennemsligt Mørke omgav os, og til min Sorg negtede endelig Dyret at gaa længere. Bed at samle med Haanden langs Jordens bemærkede jeg, at flere Stier mædtes paa det Sted, hvor Hundens laa, og da jeg havde valgt en af dem, gik den videre. Største Kun fore nu hen over Himlen, Binden fleg til en Storm, og Regnen fæde ned over os som en Strøm. Vandet fleg hurtigt paa den flade Grund, saa at det næsten stod over vore Fødder, og vi hæmmede os kun langsomt frem imod Uveiret. Her og der fremhød et stort Maaletræ, der var antændt af Lyrene, et pragtfuldt Syn, idet det oplyste de nærmeste Træer og selv stod omgivet af en halvtids Taage, som var skarpt begrænset af den ravn sorte Nat. Snart maatte vi arbeide os igjennem en sammenfiltret Tylning af lave Træer, eller vi maatte hjæmpe os over en Strøm, der, overskyldt af Regnen, for rivende aften for saa igjen at vandre over den frie Verden. Hvorlangt vi saaledes halv forvildede havde færdt os frem, ved jeg ikke; men nobelig ophørte Stormen, og pludselig var Himlen oversaaet med Stjerner. Port ester lugtede vi det halte Indhøv, og idet vi gik i Rettning heraf — da samme Vis som Hvitshunden nærmere sig en Hul Agethøns — opdagede vi tilfist til vor store Glæde Liget fra Dyrtaalet ved St. Augustin, og vi vare reddede.

Ester J. H.

Ner er tre Ting, som vi ikke kunne lære uden ved litrig Øvelse. Det er nemlig, ved at bede, vi lære at bede, ved at bevise Kjærlighed lære vi at elste, og ved at tilgivelse lære vi at tilgive

"Evigt Liv, jeg slipper dig ikke!"

Pastor Uncle fortæller: Jeg har kjendt en Mand, en lerd, der var opvolst i et Hjem, hvor der fandtes enhver Art af Lukas og Belvære, men intet Spor af himmelst Fred. Da kom han paa sine videnstabelige Reiser ved Guds venlige Førelse meget syg til en Missionær og hans Familie. Disse fremmede Mennesker pleiede ham som en hjer Broder, og han saa snart, at de omendsligt de levede i farvelige Maer, dog besad den største Rigdom, og ligesledes, at de gjorde mange rige. En Tid lang var dette ham en Hemmelighed, ja næsten ubyggetlig, indtil han omfider i Jesu Ord sandt Loesning paa Gaaben. Det var Juleaften, da man i hans Stol havde baaret ham hen under Juletræet. Som nu de liggende Salmer lød omkring ham — brast endelig Jæbellet. Under Taarer udraabte han: "Saa længe har jeg levet, og har dog været døb; nu først forstaar jeg, hvad Livet er. Evigt Liv, jeg slipper dig ikke! O, at mine hære ogsaa maa komme til at forstå det. Men jeg er bange for, at det ikke vil ske. Og om de ikke vil forstå det, ja om de og alle vil forlade mig, saa vil jeg dog i sin Gange heller taale det end lade mit Klenodie fare!" Og det blev desværre, som han frygtede; men han har fast og urskelig vandret Veien, ensom og dog ikke ensom; thi enhver Kristi Discipel var jo hans Broder.

Goes dette?

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Års fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faar som Belønning et halvt Års Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er fun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers kostet \$1.00 om Ilgen,— ikke i de Fag, for hvilke der betales førstilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt År, maa fuldt ud benyttes inden 1.1.1896 ved af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Børger til at gavne baabe sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Foredel, men ogsaa Saabanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Næsse kan følge em og hjælpe dem paa denne Maade Landue Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

Jacob Besul	\$.50
Mrs. R. Besul	1.00
A. Brelle	1.00
Rev. T. O. Tolo	1.00
Rev. N. G. Liebt	2.50
Rev. D. Knutse	1.50
Holbor Larsen50
Albert Ellison50
John Sorenson50
Mrs. Marie Bærek50
Iver S. Gerald50

Gidrag til Pacific Lutheran University.

Rev. G. Smedals Kald, Ladies Aid Society.....\$20.10
Parkland Wash. 8 April 1895.
T. Larsen, Kasserer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disciple af begge Kjøn Undervisning i sine Kurssuer: "Normal", "Business", "Literary," og "Scientific" samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemte Fortlænslæber kræves for Optagelse. Hver kan vælge sine Køg.

Skolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særstildt.

I den nærlængste Religionsskoleafdeling betales i Skolepenge og pr. Værelse 45 Cts. pr. Uge. Kostpenge for Børn indtil 12 Åar \$1.25, og for Børn over 12 Åar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Bekvemmeligheder.

Skolen holder Eleverne med Sengesleder, Madrasser, Buste og Stole.

Før nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. B. Harstad.
Parkland, Pierce Co., Washington.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmarket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma Ave.

Tacoma.....Wash.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Villaaer omrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbane-station. Der er 1200 Acres, som kan høbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Slag og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Aeling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel tilfældet, for Kreaturavl, og et Meier i kunde drives med Jordel.

Der er flere Huse og især store Ud-huse med Tørehus for Humle, Hopsesse, Humlepresse og en Del andre Redslæber.

Før videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Væg, Øst-hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.
Barene ere, hvad de udgives for at være.

Hvad gode Ord kan virke.

Presten Everard siger ofte: Et Ord i rette Tid er dyrebart. Et venligt Ord kan lage et saaret Sind. Et mildt Ord kan omvende Brede. Mændene af Esraim livede bestig med Gideon, fordi han ikke laadt dem til Striden mod Midianiterne. Klogt og sagtmødigt svarede han dem: "Jebes Haand har Gud givet Midianiternes Fyrster, Dreb og Se'eb, og hvad har jeg maget at gjøre, som kan lignes med det, I have gjort?" Da lagde sig deres Brede mod ham, da han talte disse Ord." (Dom. 8, 3)

Mange Gange har et hjærtigt Ord standset Synderen i hans Læb og frelst en Sjæl fra Døden.

En ung Kvinde, som engang havde været troende, gift ved Gudsstjenestens Slutning ud af Kirken. "Et er for nyt den t", sagde Presten til hende, da han gik forbi, uden at tilspie noget mere. Dette var det rette Ord. Gjennem dette holdte Guds Vand hende tilbage til Hjorden.

En anden Kvinde havde bragt Bonere over sig og sin Familie. Bønner og Slegtmønige vilde ikke mere tale med hende, og hun var overladt til den Glædighed og Fortvilelse, som nu nedtrykte hendes Sjæl. Hun grubledte paa Selvmord og forlod sit Hjem i den Hensigt at faste sig i en Kanal. Som hun nu ilede fremad, hørte hun en venlig Hilsen. "God Morgen, Mary!" med disse Ord tiltalte hun af en Prest, som hjælde hende fra for af. "Der findes altsaa nogen, som endnu vil tale med mig", sagde hun til sig selv; "jeg behøver ikke at fortvile." Tre Ord frelsede hendes Liv og ledede til den iste Skrift paa den Bei, som førte hende til Anger og Frelse.

Kø og Størler.

Sjomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma Ave. No. 1109 og sælger Kø og Størler billige end nogensinde pr. Han har saa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil saa rigt Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan saa fine Mandskø for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Damekø til samme Priser samt gode og pene Barneskø til uhørt lave Priser.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny oversættelse Guldnit	Bindbund 9x6-\$2.75
=	9x6-\$3.00
Dommebibler	= med Omhug \$1.60
=	uden = \$1.35
Nytestamenter	\$0.75
Synodens Salmebøger	\$0.65
Lundstad med eller uden Tegn i stort Udvalg fra 50 Cts til \$1.30.	

Forskjellige Bøger af Pastor Funcke pr. Sil. 75 Cts.
Synodens Bibelhistorie 25 Cts, Forklaring 25 Cts,
Patelismus 15 Cts.

Villed A. W. C. 15 Cts.

Tacoma Tidende,

Tacoma Wn.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange verdifulde Oplysninger om den luftigste Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barnhjærtighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roes af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Bindning. Agenter sælges overalt og har gode Villaaer. Man henvende sig til

B. Harstad
Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. G. Johnson,	President.
G. Steinbach,	Vice President
G. G. Anatvold,	Cashier

Betalet 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger.

Rijber og sælger Bøger paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postabnnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Damp-selskaber.
Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

Skatteydere mørk!

De som ønsler, at vi skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mørke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.

2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan få Kvittering fra Kassereren.

3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—ille i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.

4. Sender man Postage stamps vil man behage at sende 2cts eller 1cts Stamps.

5. Vær saa snil at give en tydelig og nødig opgave af Lots, Blocks og Additions.

6. Indsideren bører også at få sit Navn og fuld Adresse til brevene, hvilket også forhåmmes undertiden.

7. Vi vil heller ikke i nær tage Betaling for vores arbeide, eller Godtgørelse for de Udgifter, hvormed de mange Rejsen til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebelæringen, men vil lade det hele overslub tilfalle Skolen, deraf vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligst

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894.

T. Larsen

Præsternes Adresser i Pacific District.

L. C. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.
Carlsbad, Everett, Wash.

J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.

B. Harstad, Parkland, Pierce Co, Wash.

T. Larsen, Parkland, Pierce Co, Wash.

Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.

N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.

E. Ballestad, 1615, 8. Street, Tacoma Wash.

B. Nissen, Cathlamet, Wahkiakum Co., Wash.

T. Tonnezen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.

N. Pedersen, Silverton, Marion Co., Oregon

D. Ottersen, Box 331, Eureka, Cal.

E. Skabo, 237 S. 4th East St., Salt Lake City, Utah.

D. Grønsberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.

J. L. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.

J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.

J. C. Mohl, Hayward, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

:- Savings .. Bank. :-

[Incorporated 1887.]

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra kl. 10. til 8.

Lørdag fra kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital \$100,000

P. Y. Caesar. President.

T. W. Goss. Vice President.

G. B. Selvig. Cashier.

J. D. Vanderbilt. Ass't Cashier.

Directors.

Owner G. L. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson

G. L. Holmes, Theo. Dosmer, Geo. W.

Eaton, P. V. Caesar, G. W. Goss,

Jas. G. B. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlænes paa længere tid samt paa maanedlige Betalingsvillaar. Anvisninger paa alle Sæder i Europa. De Skandinaviske og det tyske Sprøjt tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster forsludsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentjæmtere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te jæmt.